

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 22ας Οκτωβρίου 2013*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2011/853/ΕΕ του Συμβουλίου — Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους — Οδηγία 98/84/ΕΚ — Νομική βάση — Άρθρο 207 ΣΛΕΕ — Κοινή εμπορική πολιτική — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Εσωτερική αγορά»

Στην υπόθεση C-137/12,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2012,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την E. Cujo, καθώς και από τους I. Rogalski, R. Vidal Ruiz και D. Stefanon, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από:

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τους D. Warin και J. Rodrigues,

παρεμβαίνον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους H. Legal και J.-P. Hix, καθώς και από τη R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και D. Colas, καθώς και από τη N. Rouam,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις C. Wissels, M. Bulterman και M. de Ree,

τη **Δημοκρατία της Πολωνίας**, εκπροσωπούμενη από τους M. Szczygiel και B. Majczyna,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τις A. Falk και C. Stege,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τον A. Robinson, επικουρούμενο από τον G. Facenna, barrister,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

αποτελούμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts (εισηγητή), αντιπρόεδρο, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, A. Borg Barthet, C. G. Fernlund και J. L. da Cruz Vilaça, προέδρους τμήματος, A. Rosas, Γ. Αρέστη, A. Arabadjiev, C. Toader, E. Jarašiūnas και C. Vajda, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott,

γραμματέας: V. Tourrès, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Απριλίου 2013,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 27ης Ιουνίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2011/853/ΕΕ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2011, για την εξ ονόματος της Ένωσης υπογραφή της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους (ΕΕ L 336, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 98/84/ΕΚ

- 2 Στις 20 Νοεμβρίου 1998 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσαν την οδηγία 98/84/ΕΚ, για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους (ΕΕ L 320, σ. 54).
- 3 Κατά το άρθρο της 1, που φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», στόχος της οδηγίας 98/84 είναι η προσέγγιση των διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα μέτρα κατά των παράνομων συσκευών που παρέχουν μη επιτρεπόμενη πρόσβαση σε προστατευόμενες υπηρεσίες.

4 Το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) “προστατευόμενη υπηρεσία”: μία από τις ακόλουθες υπηρεσίες, όταν η παροχή της γίνεται έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους:

- τηλεοπτική μετάδοση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23)],
- ραδιοφωνική μετάδοση, δηλαδή η ενσύρματη ή ασύρματη μετάδοση, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής, ραδιοφωνικών προγραμμάτων για το κοινό,
- οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 2, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών [(ΕΕ L 204, σ. 37)]

ή η παροχή πρόσβασης υπό όρους στις προαναφερθείσες υπηρεσίες, θεωρούμενη ως ανεξάρτητη υπηρεσία:

- β) “πρόσβαση υπό όρους”: οποιοδήποτε τεχνικό μέτρο ή/και διάταξη με την οποία η πρόσβαση στην προστατευόμενη υπηρεσία σε κατανοητή μορφή παρέχεται μετά από προηγούμενη ατομική έγκριση·
- γ) “συσσκευή για την πρόσβαση υπό όρους”: οποιοσδήποτε εξοπλισμός ή λογισμικό που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί έτσι ώστε να καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε μία προστατευόμενη υπηρεσία σε κατανοητή μορφή·

[...]

ε) “παράνομη συσκευή”: κάθε εξοπλισμός ή λογισμικό που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί ώστε να επιτρέπει την πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία σε κατανοητή μορφή χωρίς την έγκριση του φορέα παροχής της υπηρεσίας·

[...]»

5 Το άρθρο 3 της ίδιας οδηγίας, που φέρει τον τίτλο «Αρχές σχετικά με την εσωτερική αγορά», προβλέπει στην παράγραφο του 1 τα ακόλουθα:

«Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα για την απαγόρευση στο έδαφός του των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 και την πρόβλεψη κυρώσεων και μέσων αποκατάστασης που ορίζονται στο άρθρο 5.»

6 Το άρθρο 4 της οδηγίας 98/84, σχετικά με τις παράνομες δραστηριότητες, προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στο έδαφός τους όλες τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) κατασκευή, εισαγωγή, διανομή, πώληση, εκμίσθωση ή κατοχή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·

- β) εγκατάσταση, συντήρηση ή αντικατάσταση παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- γ) χρησιμοποίηση εμπορικών επικοινωνιών για την προώθηση των παράνομων συσκευών.»

7 Κατά το άρθρο 5 της ως άνω οδηγίας, με τίτλο «Κυρώσεις και μέσα αποκατάστασης»:

«1. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αποτρεπτικές και ανάλογες των δυνητικών επιπτώσεων της παράνομης δραστηριότητας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι φορείς παροχής προστατευόμενων υπηρεσιών, τα συμφέροντα των οποίων θίγονται από παράνομη δραστηριότητα, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4, η οποία διεξάγεται στο έδαφός τους, να έχουν στη διάθεσή τους τα κατάλληλα μέσα αποκατάστασης, και, ιδίως, να μπορούν να ασκήσουν αγωγή αποζημίωσης και να επιτύχουν την έκδοση προσωρινής διαταγής ή τη λήψη άλλων ασφαλιστικών μέτρων, και, ενδεχομένως, να ζητήσουν την απόσυρση των παράνομων συσκευών από την εμπορική κυκλοφορία.»

Η Ευρωπαϊκή σύμβαση για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους

- 8 Το Συμβούλιο της Ευρώπης ανέλαβε, το 1999, να συντάξει μια Σύμβαση σχετικά με τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους. Στις 16 Ιουλίου 1999 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξουσιοδότησε την Επιτροπή να μετάσχει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στις σχετικές με τη σύμβαση αυτή διαπραγματεύσεις. Οι οδηγίες για τη διαπραγμάτευση που εκδόθηκαν από το Συμβούλιο την ίδια αυτή ημερομηνία προέβλεπαν ότι η Επιτροπή θα διαπραγματευόταν με σκοπό να διασφαλιστεί ότι η σύμβαση αυτή θα είναι συμβατή με την οδηγία 98/84, ειδικότερα στον τομέα των κυρώσεων.
- 9 Η Ευρωπαϊκή σύμβαση για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους (ΕΕ 2011, L 336, σ. 2, στο εξής: Σύμβαση) εκδόθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στις 24 Ιανουαρίου 2001 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2003.
- 10 Η επεξηγηματική έκθεση της Σύμβασης αναφέρει τα εξής στα σημεία 10, 11 και 13:

«10. Εκτός της Ένωσης, η νομοθετική προσέγγιση του προβλήματος της αθέμιτης λήψης των κρυπτογραφημένων υπηρεσιών διαφέρει ανάλογα με τις χώρες: σε ορισμένες χώρες, υπάρχει ήδη η νομοθεσία για την αντιμετώπιση ειδικά του προβλήματος αυτού. Σε άλλες, οι διατάξεις είναι ελλιπείς και δεν προστατεύουν ορισμένες υπηρεσίες (ήτοι αυτές της ραδιοφωνικής μετάδοσης) ή επιβάλλουν κυρώσεις μόνο για ορισμένες δραστηριότητες και, τέλος, σε άλλες χώρες ακόμη, δεν υπάρχει καμία νομική προστασία κατά της πειρατείας των υπηρεσιών που βασίζονται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους.

11. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων και προκειμένου να εξασφαλιστεί το ίδιο ελάχιστο επίπεδο προστασίας στις υπηρεσίες που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους σε όλη την Ευρώπη, κρίθηκε επιθυμητή και αποφασίστηκε η κατάρτιση από το Συμβούλιο της Ευρώπης δεσμευτικής νομικής πράξης επί του ζητήματος αυτού. Επιπλέον, η [οδηγία 98/84] θα ήταν χρήσιμο να συμπληρωθεί σε διευρυμένο ευρωπαϊκό επίπεδο από μια [Σ]ύμβαση για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους.

[...]

Προοίμιο

13. Το προοίμιο εκθέτει εν συντομία τους κύριους λόγους που οδήγησαν τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης να καταρτίσουν μια [Σ]ύμβαση επί του ζητήματος αυτού [...]. Επισημαίνει ότι οι παρέχοντες υπηρεσίες βασιζόμενες στην παροχή πρόσβασης υπό όρους οι οποίες αφορούν το ραδιόφωνο, την τηλεόραση και την κοινωνία της πληροφορίας και οι οποίες προσφέρονται έναντι αμοιβής απειλούνται από την ύπαρξη μιας παράλληλης “βιομηχανίας” που κατασκευάζει, εμπορεύεται και διανέμει συσκευές που καθιστούν δυνατή την παράνομη πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές, και προβάλλει, συνεπώς, την ανάγκη να ακολουθηθεί μια κοινή εμπορική πολιτική στην Ευρώπη για την προστασία των υπηρεσιών αυτών. Επισημαίνει επίσης τη χρησιμότητα των ποινικών και διοικητικών κυρώσεων κατά των παράνομων δραστηριοτήτων, ειδικότερα για προληπτικούς λόγους.»

11 Στο τμήμα I της Σύμβασης, στο οποίο περιέχονται οι γενικές διατάξεις, το άρθρο 1 αυτής, με τίτλο «Αντικείμενο και σκοπός», προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα [Σ]ύμβαση αναφέρεται στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και στις ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες που προσφέρονται έναντι αμοιβής και οι οποίες βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους. Σκοπός της παρούσας [Σ]ύμβασης είναι να καταστήσει παράνομες στο έδαφος των μερών ορισμένες δραστηριότητες που κάνουν εφικτή την μη επιτρεπόμενη πρόσβαση σε προστατευόμενες υπηρεσίες και να εξασφαλίσει την προσέγγιση των νομοθεσιών των μερών στο πεδίο αυτό.»

12 Στο ίδιο τμήμα, το άρθρο 2 της Σύμβασης, με τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας [Σ]ύμβασης:

α) “προστατευόμενη υπηρεσία” θεωρείται μία από τις ακόλουθες υπηρεσίες, όταν η παροχή της γίνεται έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους:

- οι υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 της ευρωπαϊκής [Σ]ύμβασης για τη διασυνοριακή τηλεόραση, όπως τροποποιήθηκε,
- οι υπηρεσίες ραδιοφωνικής μετάδοσης, δηλαδή η ενσύρματη ή ασύρματη μετάδοση, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής, ραδιοφωνικών προγραμμάτων για το κοινό,
- οι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών νοούμενες ως υπηρεσίες παρεχόμενες διά της ηλεκτρονικής οδού, εξ αποστάσεως και μετά από προσωπική αίτηση του αποδέκτη των υπηρεσιών,

ή η παροχή πρόσβασης υπό όρους στις προαναφερθείσες υπηρεσίες, θεωρούμενη ως ανεξάρτητη υπηρεσία·

β) “πρόσβαση υπό όρους” θεωρείται οποιοδήποτε τεχνικό μέτρο ή/και διάταξη από την οποία εξαρτάται η πρόσβαση σε καταληπτή μορφή, και η οποία υπόκειται σε προηγούμενη ατομική έγκριση, σε μία από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου·

γ) “συσκευή για την πρόσβαση υπό όρους” θεωρείται οποιοσδήποτε εξοπλισμός, λογισμικό ή/και διάταξη που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί έτσι ώστε να καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε καταληπτή μορφή σε μία από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου·

δ) “παράνομη συσκευή” θεωρείται οποιοσδήποτε εξοπλισμός, λογισμικό ή/και διάταξη που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί, ώστε να καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε καταληπτή μορφή σε μία από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου χωρίς την έγκριση του φορέα παροχής της υπηρεσίας.»

- 13 Στο τμήμα II της Σύμβασης, με τίτλο «Παράνομες δραστηριότητες», το άρθρο 4 αυτής προβλέπει, υπό τον τίτλο «Παραβάσεις», τα ακόλουθα:

«Είναι παράνομη η διεξαγωγή των ακόλουθων δραστηριοτήτων στο έδαφος των μερών:

- α) η κατασκευή ή παραγωγή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- β) η εισαγωγή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- γ) η διανομή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- δ) η πώληση ή εκμίσθωση παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- ε) η κατοχή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- στ) η εγκατάσταση, συντήρηση ή αντικατάσταση παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς·
- ζ) η εμπορική προώθηση, εμπορία ή διαφήμιση παράνομων συσκευών.

Κάθε μέρος δύναται, οποτεδήποτε, με δήλωση απευθυνόμενη στον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι θα κηρύξει παράνομες και άλλες δραστηριότητες από αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.»

- 14 Το τμήμα III της Σύμβασης, που φέρει τον τίτλο «Κυρώσεις και μέσα παροχής έννομης προστασίας», περιέχει τα άρθρα 5 έως 7 αυτής.

- 15 Κατά το άρθρο 5 της Σύμβασης, που τιτλοφορείται «Κυρώσεις των παράνομων δραστηριοτήτων»:

«Τα μέρη θεσπίζουν μέτρα που καθιστούν τις παράνομες δραστηριότητες, οι οποίες αναφέρονται στο ανωτέρω άρθρο 4, τιμωρητές με ποινικές, διοικητικές ή άλλες κυρώσεις. Τα μέτρα αυτά είναι αποτελεσματικά, αποτρεπτικά και ανάλογα προς τις δυνητικές επιπτώσεις της παράνομης δραστηριότητας.»

- 16 Υπό τον τίτλο «Μέτρα κατάσχεσης», το άρθρο 6 της Σύμβασης έχει ως εξής:

«Τα μέρη εκδίδουν τα κατάλληλα μέτρα τα οποία είναι ενδεχομένως αναγκαία ώστε να είναι δυνατή η κατάσχεση και η δήμευση των παράνομων συσκευών ή του υλικού προώθησης, εμπορίας ή διαφήμισης που χρησιμοποιήθηκε για την τέλεση ενός αδικήματος, όπως και για την κατάσχεση όλων των κερδών και οικονομικών οφελών που προκύπτουν από την παράνομη δραστηριότητα.»

- 17 Το άρθρο 7 της Σύμβασης, που φέρει τον τίτλο «Αστικές διαδικασίες», προβλέπει τα εξής:

«Τα μέρη εκδίδουν τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι φορείς παροχής προστατευόμενων υπηρεσιών, τα συμφέροντα των οποίων θίγονται από παράνομη δραστηριότητα που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, έχουν πρόσβαση στα κατάλληλα μέσα παροχής έννομης προστασίας, και, ιδίως, να μπορούν να ασκήσουν αγωγή αποζημίωσης και να επιτύχουν την έκδοση προσωρινής διαταγής ή τη λήψη άλλων ασφαλιστικών μέτρων, όπως και, κατά περίπτωση, να ζητήσουν την απόσυρση των παράνομων συσκευών από την αγορά.»

- 18 Το άρθρο 8 της Σύμβασης, με τίτλο «Διεθνής συνεργασία», ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα μέρη δεσμεύονται να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας σύμβασης. Τα μέρη παρέχουν σε αμοιβαία βάση, σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών μέσων διεθνούς δικαίου σε θέματα διεθνούς συνεργασίας στον ποινικό και διοικητικό τομέα και σύμφωνα με

το εθνικό τους δίκαιο, τα ευρύτερα δυνατά μέτρα συνεργασίας στις έρευνες και στις δικονομικές διαδικασίες που σχετίζονται με ποινικά αδικήματα ή διοικητικές παραβάσεις που καθορίζονται στην παρούσα σύμβαση.»

- 19 Υπό τον τίτλο «Σχέσεις με τις άλλες συμβάσεις ή συμφωνίες», το άρθρο 11 της Σύμβασης προβλέπει στην παράγραφο του 4 τα εξής:

«Στις αμοιβαίες τους σχέσεις, τα μέρη που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εφαρμόζουν τους κανόνες της Κοινότητας και, συνεπώς, δεν εφαρμόζουν τους κανόνες που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση παρά μόνο στον βαθμό που δεν υφίστανται κοινοτικοί κανόνες οι οποίοι να διέπουν το εν λόγω ιδιαίτερο θέμα.»

- 20 Επτά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Κροατίας, η Κυπριακή Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Ρουμανία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας, είναι μέρη της Σύμβασης.

Το ιστορικό της διαφοράς

Η δεύτερη έκθεση επί της οδηγίας 98/84

- 21 Η Επιτροπή εξέδωσε, στις 30 Σεπτεμβρίου 2008, τη δεύτερη έκθεσή της σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 98/84 [COM(2008) 593 τελικό, στο εξής: δεύτερη έκθεση για την οδηγία 98/84].
- 22 Η δεύτερη έκθεση για την οδηγία 98/84 αναφέρει τα εξής:

«[...]

2.4. Η διεθνής διάσταση

Οι διευρύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης άλλαξαν το γεωγραφικό τοπίο της πειρατείας, η οποία είχε ακμάσει στο παρελθόν σε ορισμένες ανατολικοευρωπαϊκές χώρες. Οι χώρες αυτές είναι πλέον κράτη μέλη της Ένωσης και με τη μεταφορά της οδηγίας [98/84] οργανώνεται η καταστολή της πειρατείας.

Επιπλέον, οι υποψήφιοι για ένταξη χώρες [...] οι χώρες που διεξάγουν διαπραγματεύσεις ενόψει της ένταξης [...] και οι πιθανοί υποψήφιοι [...] εναρμονίζουν όλοι τη νομοθεσία τους με το κοινοτικό κекτημένο. [...]

Αλλά και εκτός του πεδίου διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την απόφαση της Μικτής Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου αριθ. 17/2001 της 28ης Φεβρουαρίου 2001 ενσωματώθηκε η [οδηγία 98/84] στη συμφωνία ΕΟΧ [...].

Πέραν αυτού, η δράση της Επιτροπής προσκρούει στα όριά της. Εντούτοις, η [Σύμβαση] [...] καθιερώνει προστασία παρόμοια με εκείνη της [οδηγίας 98/84] και προβλέπεται να επικυρωθεί από τις 47 χώρες που είναι μέλη του [Συμβουλίου της Ευρώπης] καθώς επίσης και από τη Λευκορωσία και το Βατικανό.

Επί του παρόντος, έχει υπογραφεί από 11 χώρες [...] και έχει επικυρωθεί από οκτώ. Η Σύμβαση παραμένει ανοικτή προς επικύρωση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η ενέργεια αυτή θα μπορούσε να προσδώσει νέα ώθηση στην επικύρωση από άλλες χώρες και να επεκτείνει έτσι την προστασία των ενδιαφερόμενων φορέων παροχής υπηρεσιών πέραν του εδάφους της Ένωσης.

[...]

4.2.4. Επικύρωση της [Σύμβασης]

Η [Σύμβαση] διανοίγει σημαντικές δυνατότητες επέκτασης της προστασίας των υπηρεσιών πρόσβασης υπό όρους σε διεθνές επίπεδο, πέρα από το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επικύρωση της [Σ]ύμβασης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα επιτρέψει να δοθεί νέα ώθηση στη διεθνή δράση που αναλαμβάνεται από τα 47 μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Η Επιτροπή θα προτείνει επομένως στο άμεσο μέλλον στο Συμβούλιο να επικυρώσει τη [Σύμβαση] εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.»

Η πρόταση απόφασης του Συμβουλίου

23 Στις 15 Δεκεμβρίου 2010 η Επιτροπή κοινοποίησε στο Συμβούλιο, μεταξύ άλλων, πρόταση απόφασης του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, σχετικά με την υπογραφή της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους [COM(2010) 753 τελικό, στο εξής: πρόταση απόφασης].

24 Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της ως άνω πρότασης απόφασης:

«[...]

9. Είχε φανεί ιδιαιτέρως απαραίτητη μια εκτεταμένη και αποτελεσματική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους. Πράγματι, πολλά ευρωπαϊκά κράτη, που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορούν να αποτελούν καταφύγια για την ανάπτυξη και διάδοση συσκευών πειρατείας των υπηρεσιών με παροχή πρόσβασης υπό όρους, από τη στιγμή που η έννομη τάξη τους δεν προβλέπει κυρώσεις όσον αφορά αυτήν την πολύ ειδική πειρατική δραστηριότητα. Ήταν λοιπόν σκόπιμη η επέκταση του πεδίου εφαρμογής των διατάξεων της [οδηγίας 98/84] και η δημιουργία ενός κοινού και αποτελεσματικού πλαισίου, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για την προστασία των εν λόγω υπηρεσιών.

[...]

14. Μεταξύ των δύο κειμένων υπάρχουν μερικές, ελάχιστης σημασίας, διαφορές διατύπωσης. Έτσι, με τη [Σ]ύμβαση δεν διώκεται μόνον η κατασκευή παράνομων συσκευών αλλά και η παραγωγή τους. Ομοίως, οι κυρώσεις που προβλέπονται για τις δραστηριότητες που ορίζονται ως παράνομες καθορίζονται ευκρινέστερα στη σύμβαση, δεδομένου ότι η τελευταία προβλέπει ότι οι κυρώσεις αυτές είναι ποινικές, διοικητικές ή άλλες. Πάντως, όπως προβλέπει και η [οδηγία 98/84], οι κυρώσεις πρέπει να είναι ανάλογες, αποτελεσματικές και αποτρεπτικές. Συμπερασματικά, αυτές οι αποκλίσεις στο κείμενο της [Σ]ύμβασης [...] δεν αλλοιώνουν διόλου το περιεχόμενο και την εμβέλεια της [οδηγίας 98/84].

[...]

16. Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της δεύτερης έκθεσής της [για την οδηγία 98/84], ανέφερε ότι με την υπογραφή της [Σ]ύμβασης από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να παρακινηθούν τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης σε μια ευρύτερη επικύρωσή της, πράγμα που θα επέτρεπε έτσι να επεκταθεί και πέρα από τα σύνορα της [Ένωσης] η νομική προστασία των υπηρεσιών με πρόσβαση υπό όρους.

[...]»

Η προσβαλλόμενη απόφαση

25 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως νομική βάση, πέραν του άρθρου 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, το άρθρο 114 ΣΛΕΕ και όχι, όπως είχε προτείνει η Επιτροπή, το άρθρο 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.

26 Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 5 της εν λόγω αποφάσεως:

«(3) Η [Σ]ύμβαση εγκαθιδρύει ένα κανονιστικό πλαίσιο που είναι σχεδόν πανομοιότυπο με αυτό που θεσπίζει η [οδηγία 98/84].

[...]

(5) Η υπογραφή της [Σ]ύμβασης θα συμβάλει στην επέκταση της εφαρμογής διατάξεων παρόμοιων με εκείνων της [οδηγίας 98/84] πέρα από τα σύνορα της Ένωσης και στη θέσπιση ενός δικαίου υπηρεσιών που βασίζονται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους, το οποίο θα είναι κοινό στην ευρωπαϊκή ήπειρο.»

27 Σε αντίθεση προς την πρόταση αποφάσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει μια αιτιολογική σκέψη 6 που έχει ως εξής:

«Με την έκδοση της [οδηγίας 98/84], η Ένωση άσκησε την εσωτερική της αρμοδιότητα στους τομείς που καλύπτει η [Σ]ύμβαση εκτός όσον αφορά τα άρθρα 6 και 8, καθ' όσον το άρθρο 8 αφορά τα μέτρα του άρθρου 6. Συνεπώς, η σύμβαση θα πρέπει να υπογραφεί τόσο από την Ένωση όσο και από τα κράτη μέλη της.»

28 Το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει τα εξής:

«Παρέχεται η εξουσιοδότηση να υπογραφεί εξ ονόματος της Ένωσης η [...] [Σ]ύμβαση [...], με την επιφύλαξη της σύναψης της [Σ]ύμβασης.

Το κείμενο της [Σ]ύμβασης προσαρτάται στην παρούσα απόφαση.»

29 Κατά το άρθρο 2 της ίδιας αποφάσεως:

«Η πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το αρμόδιο πρόσωπο ή τα αρμόδια πρόσωπα να υπογράψουν, εξ ονόματος της Ένωσης, τη [Σ]ύμβαση.»

30 Σύμφωνα με το άρθρο της 3, η εν λόγω απόφαση τέθηκε σε ισχύ την ημέρα της εκδόσεώς της.

31 Λόγω των διαφορών μεταξύ της προτάσεως αποφάσεως και της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως επισημάνθηκαν στις σκέψεις 25 και 27 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή επιφυλάχθηκε να διατυπώσει τη θέση της με δήλωση που προσαρτήθηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως του Συμβουλίου κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση αυτή.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

33 Το Συμβούλιο ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 34 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Αυγούστου 2012, επιτράπη στην Γαλλική Δημοκρατία, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Δημοκρατία της Πολωνίας, στο Βασίλειο της Σουηδίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου, ενώ επιτράπη στο Κοινοβούλιο να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

Επί της προσφυγής

- 35 Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Με τον πρώτο λόγο, υποστηρίζει ότι η επιλογή της νομικής βάσης για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένη. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της Ένωσης που προβλέπουν τα άρθρα 2, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 3 ΣΛΕΕ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 36 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμπίπτει στην κοινή εμπορική πολιτική και θα έπρεπε, συνεπώς, να εκδοθεί βάσει του άρθρου 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.
- 37 Πρώτον, η Σύμβαση αποσκοπεί κυρίως, από την άποψη της Ένωσης, στο να εξασφαλίσει στις αγορές των συμβαλλομένων μερών που δεν είναι μέλη της Ένωσης προσήκουσα προστασία των οικείων υπηρεσιών, προκειμένου να διευκολυνθεί και να προαχθεί, στις αγορές αυτές, η παροχή των υπηρεσιών αυτών από παρόχους της Ένωσης υπό βιώσιμες οικονομικά συνθήκες.
- 38 Στο πλαίσιο αυτό, η προσέγγιση των νομοθεσιών, που μνημονεύεται στο άρθρο 1, δεύτερη περίοδος, της Σύμβασης, καθώς και η απαγόρευση των δραστηριοτήτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 της τελευταίας αυτής, δεν αποτελούν αυτές καθεαυτές σκοπούς, αλλά μέσα για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει η Σύμβαση αυτή.
- 39 Περαιτέρω, το γεγονός ότι ο απώτατος σκοπός ορισμένων μέτρων που προβλέπει η Σύμβαση, όπως η απαγόρευση των εξαγωγών προς την Ένωση παράνομων συσκευών και υπηρεσιών που σχετίζονται με αυτές, συνίσταται στην προστασία της εσωτερικής αγοράς και των παρεχόντων υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης, δεν αντιβαίνει στη σύνδεση της Σύμβασης με την κοινή εμπορική πολιτική.
- 40 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 11, παράγραφος 4, της Σύμβασης επιβεβαιώνει ότι ο κύριος σκοπός που επιδιώκεται από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν είναι η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης, αλλά η προώθηση της διευκόλυνσης των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των μερών αυτών.
- 41 Όσον αφορά τα άρθρα 6 και 8 της Σύμβασης, αυτά έχουν δευτερεύον περιεχόμενο και δεν δικαιολογούν, συνεπώς, την προσφυγή στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ ως νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 42 Δεύτερον, η Σύμβαση αφορά κυρίως την παροχή υπηρεσιών βασιζόμενων στην πρόσβαση υπό όρους μεταξύ της Ένωσης και άλλων ευρωπαϊκών κρατών. Ο σκοπός της συνίσταται στη συμπλήρωση της οδηγίας 98/84 με επέκταση της προστασίας κατά των πράξεων πειρατείας που αυτή προβλέπει στα εδάφη αυτών των άλλων κρατών.
- 43 Τρίτον, η Σύμβαση έχει ευθύ και άμεσο αποτέλεσμα τόσο επί της ικανότητας των παρόχων να παρέχουν υπηρεσίες βασιζόμενες στην πρόσβαση υπό όρους όσο και επί του εμπορίου παράνομων συσκευών και υπηρεσιών σχετικών με τις συσκευές αυτές. Αποσκοπεί ευθέως στην εξάλειψη των εμποδίων στο εμπόριο προστατευομένων υπηρεσιών, απαγορεύοντας όλες τις εμπορικές

δραστηριότητες που καθιστούν δυνατή την ηλεκτρονική ή διαδικτυακή πειρατεία. Συμβάλλει έτσι ευθέως και αμέσως στη διευκόλυνση και στην προώθηση της παροχής προστατευομένων υπηρεσιών μεταξύ της Ένωσης και των άλλων ευρωπαϊκών κρατών στα οποία δεν υπάρχει επί του παρόντος καμία προσήκουσα προστασία.

- 44 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τη Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, ισχυρίζεται ότι η κατάλληλη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ.
- 45 Οι διάδικοι αυτοί υποστηρίζουν, πρώτον, ότι η Σύμβαση έχει ως σκοπό την προσέγγιση των νομοθεσιών των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένων των νομοθεσιών των κρατών μελών, προκειμένου να καταπολεμηθεί πιο αποτελεσματικά η παράνομη πρόσβαση στις οικείες υπηρεσίες, που απειλεί την οικονομική βιωσιμότητα των παρόχων των υπηρεσιών αυτών και, κατ' επέκταση, την ποικιλία των προγραμμάτων και των υπηρεσιών που προσφέρονται στο κοινό, επιβάλλοντας την υιοθέτηση κοινών ορισμών των παράνομων δραστηριοτήτων και προβλέποντας κοινό σύστημα κυρώσεων και μέσων αποκατάστασης.
- 46 Ο κύριος σκοπός της Σύμβασης συνίσταται, όπως και αυτός της οδηγίας 98/84, στην εξάλειψη ή στην πρόληψη των εμποδίων στην εμπορία των οικείων υπηρεσιών, που προέρχονται από τις αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών, προκειμένου να προστατευθεί η ορθή λειτουργία των αγορών και να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ακριβέστερα, η Σύμβαση αποσκοπεί στην εξάλειψη του κινδύνου χρησιμοποίησης τρίτων κρατών ως βάση για την εξαγωγή παράνομων συσκευών ή την παροχή υπηρεσιών σχετικά με τις συσκευές αυτές με προορισμό την Ένωση, πράγμα που θα εξέθετε σε κίνδυνο τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την πρακτική αποτελεσματικότητα της προστασίας που προβλέπει η ίδια οδηγία.
- 47 Στο πλαίσιο αυτό, η προσέγγιση των νομοθεσιών των συμβαλλομένων μερών, καθώς και η απαγόρευση των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 της Σύμβασης δεν συνιστούν απλά μέσα ή μεθόδους προς επίτευξη των σκοπών της τελευταία αυτής, αλλά τους ίδιους τους σκοπούς που αυτή επιδιώκει.
- 48 Η Γαλλική Δημοκρατία υπογραμμίζει επίσης ότι, σε αντίθεση προς την οδηγία 98/84, η Σύμβαση περιέχει, στα άρθρα της 6 και 8, διατάξεις σχετικά με τα μέτρα κατάσχεσης και δήμευσης, καθώς και με τη διεθνή συνεργασία. Η Δημοκρατία της Πολωνίας και το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζουν ότι η Ένωση δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, αρμόδια για να συνάψει, δυνάμει του άρθρου 207 ΣΛΕΕ, διεθνή συμφωνία αφορώσα μέτρα κατάσχεσης και δήμευσης που είναι ποινικής φύσεως.
- 49 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τη Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο, ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι το γεγονός ότι η Σύμβαση καλύπτει επίσης την παροχή υπηρεσιών που βασίζονται στην πρόσβαση υπό όρους μεταξύ της Ένωσης και των τρίτων κρατών ουδόλως σημαίνει ότι προορίζεται να έχει εφαρμογή περισσότερο στις υπηρεσίες αυτές απ' ό,τι σε εκείνες που παρέχονται εντός της Ένωσης.
- 50 Οι ίδιοι αυτοί διάδικοι, καθώς και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και το Βασίλειο της Σουηδίας, ισχυρίζονται, τρίτον, ότι τα αποτελέσματα που η Σύμβαση θα μπορούσε να έχει, ενδεχομένως, στην εμπορία υπηρεσιών μεταξύ της Ένωσης και των άλλων συμβαλλομένων μερών θα ήταν απλώς έμμεσα και δευτερεύοντα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 51 Πρέπει να τονιστεί, εκ προοιμίου, ότι οι διάδικοι συμφωνούν ως προς το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση καλώς βασίστηκε στο άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ. Αντιθέτως, διαφωνούν ως προς το αν η έτερη νομική βάση είναι κατάλληλη για την έκδοση της αποφάσεως αυτής.

- 52 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιλογή της νομικής βάσεως πράξεως της Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως αυτής (αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, C-411/06, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. I-7585, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, C-130/10, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Αν από την εξέταση της επίμαχης πράξεως αποδεικνύεται ότι αυτή επιδιώκει διττό σκοπό ή ότι απαρτίζεται από δύο συστατικά μέρη, ο ένας δε εκ των σκοπών αυτών μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριος ή πρωτεύων, ενώ ο δεύτερος απλώς ως παρεπόμενος, ή το ένα εκ των μερών αυτών μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριο ή πρωτεύον, ενώ το δεύτερο απλώς ως παρεπόμενο, η πράξη αυτή πρέπει να στηρίζεται σε μία ενιαία νομική βάση, ήτοι σε εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή το κύριο ή πρωτεύον συστατικό μέρος (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 8ης Σεπτεμβρίου 2012, C-490/10, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 54 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το αντικείμενο της προσβαλλομένης απόφασεως είναι η παροχή εξουσιοδοτήσεως για την υπογραφή της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης, πρέπει να εξεταστεί η απόφαση αυτή σε συνδυασμό με τη Σύμβαση.
- 55 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και του περιεχομένου της Σύμβασης, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπίπτει κυρίως στην κοινή εμπορική πολιτική και δευτερευόντως στην πολιτική της εσωτερικής αγοράς. Το Συμβούλιο, καθώς και τα κράτη μέλη που παρενέβησαν υπέρ του τελευταίου αυτού, υποστηρίζουν αντιθέτως ότι η Σύμβαση, λόγω τόσο του σκοπού της όσο και του περιεχομένου της, και, κατ' επέκταση, η προσβαλλόμενη απόφαση συνδέονται ουσιαστικά με την τελευταία αυτή πολιτική και, δευτερευόντως, με την κοινή εμπορική πολιτική.
- 56 Συναφώς, όπως προκύπτει από το άρθρο 207, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ειδικότερα δε από τη δεύτερη περίοδο της διατάξεως αυτής, κατά την οποία η κοινή εμπορική πολιτική εντάσσεται στην «εξωτερική δράση της Ένωσης», η πολιτική αυτή αφορά τις εμπορικές συναλλαγές με τα τρίτα κράτη και όχι τις συναλλαγές εντός της εσωτερικής αγοράς (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, C-414/11, Daiichi Sankyo και Sanofi-Aventis Deutschland, σκέψη 50).
- 57 Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία, το γεγονός και μόνον ότι πράξη της Ένωσης ενδέχεται να έχει ορισμένες συνέπειες για το διεθνές εμπόριο δεν αρκεί ώστε να συναχθεί ότι η πράξη αυτή πρέπει να υπαχθεί στην κατηγορία των πράξεων εκείνων που εμπίπτουν στην κοινή εμπορική πολιτική. Αντιθέτως, μια πράξη της Ένωσης εμπίπτει στην κοινή εμπορική πολιτική αν αφορά ειδικώς το διεθνές εμπόριο, υπό την έννοια ότι προορίζεται κυρίως να προάγει, να διευκολύνει ή να διέπει το εμπόριο αυτό και έχει ευθείες και άμεσες συνέπειες επ' αυτού (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Daiichi Sankyo και Sanofi-Aventis Deutschland, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 58 Επομένως, μόνον οι πράξεις της Ένωσης που εμφανίζουν ειδικό σύνδεσμο με τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές μπορούν να εμπίπτουν στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Daiichi Sankyo και Sanofi-Aventis Deutschland, σκέψη 52).
- 59 Εν προκειμένω, όπως ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 3 της προσβαλλομένης απόφασεως, η Σύμβαση, για την υπογραφή της οποίας εξ ονόματος της Ένωσης αποσκοπεί η απόφαση αυτή να παράσχει εξουσιοδότηση, εγκαθιδρύει ένα κανονιστικό πλαίσιο που είναι σχεδόν πανομοιότυπο με αυτό που θεσπίζει η οδηγία 98/84. Η ταυτότητα αυτή των πλαισίων πιστοποιείται, μεταξύ άλλων, από την ομοιότητα των ορισμών της «προστατευόμενης υπηρεσίας», «της προσβάσεως υπό όρους», της «συσκευής για την πρόσβαση υπό όρους» και της «παράνομης συσκευής» που περιέχονται,

αντιστοίχως, στα άρθρα 2 της Σύμβασης και της οδηγίας αυτής, αφενός, και του καταλόγου των απαγορευόμενων «παράνομων δραστηριοτήτων» που περιλαμβάνονται, αντιστοίχως, στα άρθρα 4 των ίδιων αυτών πράξεων, αφετέρου.

- 60 Κατά το σημείο 11 της επεξηγηματικής έκθεσης της Σύμβασης, ο σκοπός αυτής συνίσταται στην εξασφάλιση του ίδιου ελάχιστου επιπέδου των επίμαχων υπηρεσιών σε όλη την Ευρώπη και στη χρήσιμη συνεπώς συμπλήρωση της εν λόγω οδηγίας.
- 61 Σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα σημεία 10 και 13 της εν λόγω επεξηγηματικής εκθέσεως, καθώς και στο σημείο 9 της αιτιολογικής εκθέσεως της προτάσεως αποφάσεως, η ανάγκη επεκτάσεως, μέσω της Σύμβασης, της έννομης προστασίας που θέσπισε η οδηγία 98/84 πέραν του εδάφους της Ένωσης εξηγείται από το γεγονός ότι διάφορα ευρωπαϊκά κράτη, που δεν είναι μέλη της Ένωσης, μπορούν να αποτελούν βάσεις για την κατασκευή, την εμπορία και τη διανομή, μέσω παράλληλης βιομηχανίας, συσκευών που καθιστούν δυνατή την παράνομη πρόσβαση σε υπηρεσίες που βασίζονται στην πρόσβαση υπό όρους, καθόσον η έννομη προστασία κατά των πράξεων αυτών πειρατείας είναι ανύπαρκτη ή αναποτελεσματική στα κράτη αυτά.
- 62 Στο πλαίσιο αυτό, σκοπός της υπογραφής της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης, για την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση παρέχει εξουσιοδότηση, είναι να προτρέψει για την ευρύτερη επικύρωση της Σύμβασης αυτής από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως υπογραμμίζεται τόσο στα σημεία 2.4. και 4.2.4 της δεύτερης εκθέσεως σχετικά με την οδηγία 98/84 όσο και στο σημείο 16 της αιτιολογικής εκθέσεως της προτάσεως αποφάσεως.
- 63 Η εν λόγω υπογραφή υποτίθεται συνεπώς ότι συμβάλλει στην επέκταση της εφαρμογής διατάξεων αναλόγων με αυτές της οδηγίας 98/84 πέραν των συνόρων της Ένωσης και στη θέσπιση ενός δικαίου των υπηρεσιών που βασίζονται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους, το οποίο θα είναι κοινό στην ευρωπαϊκή ήπειρο, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 64 Ενώ η εν λόγω οδηγία αποσκοπεί στην εξασφάλιση προσήκουσας έννομης προστασίας των επίμαχων υπηρεσιών στο επίπεδο της Ένωσης προκειμένου να προωθηθεί η εμπορία των υπηρεσιών αυτών εντός της εσωτερικής αγοράς, η προσβαλλόμενη απόφαση, παρέχοντας εξουσιοδότηση για την υπογραφή της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης, αποσκοπεί στη θέσπιση παρόμοιας προστασίας στο έδαφος των ευρωπαϊκών κρατών που δεν είναι μέλη της Ένωσης, τούτο δε προκειμένου να προωθηθεί εντός των κρατών αυτών η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από παρόχους της Ένωσης.
- 65 Ο επιδιωκόμενος με τον τρόπο αυτό στόχος, που φαίνεται να είναι, με βάση τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως σε συνδυασμό με τη Σύμβαση, ο κύριος σκοπός της αποφάσεως αυτής, παρουσιάζει, επομένως, έναν ειδικό σύνδεσμο με τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές που αφορούν τις εν λόγω υπηρεσίες, ο οποίος είναι ικανός να δικαιολογήσει τη σύνδεση της εν λόγω αποφάσεως με την κοινή εμπορική πολιτική (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Daiichi Sankyo και Sanofi-Aventis Deutschland, σκέψεις 58 και 60).
- 66 Η προηγηθείσα ανάλυση δεν αναιρείται από την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου και των παρεμβαινόντων κρατών μελών, κατά την οποία ο σκοπός της προσεγγίσεως των νομοθεσιών των συμβαλλομένων μερών, που μνημονεύεται στο άρθρο 1, δεύτερη περίοδος, της Σύμβασης, καταδεικνύει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνδέεται με την πολιτική της εσωτερικής αγοράς.
- 67 Συγκεκριμένα, από το άρθρο 11, παράγραφος 4, της Σύμβασης απορρέει ότι, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, τα κράτη μέλη της Ένωσης εφαρμόζουν τους κανόνες της τελευταίας αυτής και, κατά συνέπεια, εφαρμόζουν τους κανόνες που προβλέπει η Σύμβαση αυτή μόνον εφόσον δεν υπάρχουν κανόνες της Ένωσης που να διέπουν το ειδικό σχετικό θέμα. Η διάταξη αυτή επιβεβαιώνει ότι, δεδομένου ότι η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών στον οικείο τομέα έχει πραγματοποιηθεί ήδη σε μεγάλο βαθμό από την οδηγία 98/84, ο κύριος σκοπός της Σύμβασης δεν συνίσταται στη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, αλλά στην επέκταση της έννομης προστασίας των επίμαχων

υπηρεσιών πέραν των συνόρων του εδάφους της Ένωσης και στην προώθηση με τον τρόπο αυτό των διεθνών εμπορικών συναλλαγών που αφορούν τις υπηρεσίες αυτές. Η προσέγγιση των νομοθεσιών των συμβαλλομένων μερών, που μνημονεύεται στο άρθρο 1 της Σύμβασης, φαίνεται, συνεπώς, να αποτελεί περισσότερο μέσο προς επίτευξη των σκοπών της Σύμβασης παρά καθαυτό σκοπό που έχει οριστεί για αυτή.

- 68 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου και των παρεμβαίνοντων κρατών μελών ότι η Σύμβαση αποσκοπεί, ειδικότερα, στην απαγόρευση των εξαγωγών παράνομων συσκευών προς την Ένωση από ευρωπαϊκά κράτη που δεν είναι μέλη αυτής με σκοπό την εξασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο ειδικός αυτός σκοπός, στον οποίο συμβάλλει ήδη η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/84 απαγόρευση που πλήττει τις εισαγωγές για εμπορικούς σκοπούς στην Ένωση παράνομων συσκευών προερχομένων από τρίτα κράτη, περιλαμβανομένων των ευρωπαϊκών κρατών που δεν είναι μέλη της τελευταίας αυτής, δεν μπορεί να αναιρέσει την ύπαρξη ειδικού δεσμού μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της κοινής εμπορικής πολιτικής.
- 69 Αντιθέτως, μέτρο απαγορεύσεως των εξαγωγών παράνομων συσκευών προς την Ένωση αποσκοπεί στην υπεράσπιση του συνολικού συμφέροντος της τελευταίας αυτής και εμπίπτει, ως εκ της ουσίας του, στην κοινή εμπορική πολιτική (βλ., κατά την έννοια αυτή, γνωμοδότηση 1/75 της 11ης Νοεμβρίου 1975, Συλλογή τόμος 1975, σ. 409, 421· γνωμοδότηση 1/94 της 15ης Νοεμβρίου 1994, Συλλογή 1994, σ. I-5267, σκέψεις 55, 63 και 71, καθώς και απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-94/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-1, σκέψεις 46, 47 και 49).
- 70 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας και του Βασιλείου της Σουηδίας, κατά την οποία, σε αντίθεση με την οδηγία 98/84, η Σύμβαση περιέχει, στα άρθρα της 6 και 8, διατάξεις σχετικά με τα μέτρα κατάσχεσης και δήμευσης, καθώς και με τη διεθνή συνεργασία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, πρέπει να τονιστεί ότι οι διατάξεις αυτές αποσκοπούν, γενικώς, στην εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας της έννομης προστασίας των υπηρεσιών που βασίζονται στην πρόσβαση υπό όρους στο έδαφος του συνόλου των εν λόγω μερών. Συμβάλλουν, κατά συνέπεια, στον κύριο σκοπό της προσβαλλομένης αποφάσεως σε συνδυασμό με τη Σύμβαση, όπως προσδιορίστηκε στις σκέψεις 62 έως 64 της παρούσας αποφάσεως.
- 71 Οι εν λόγω διατάξεις αποβλέπουν, βεβαίως, και στη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, διευκρινίζοντας τον ορισμό των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, όπως διαλαμβάνεται στο σημείο 14 της αιτιολογικής έκθεσης της προτάσεως αποφάσεως. Όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 56 και 82 των προτάσεών της, ο σκοπός αυτός έχει εντούτοις δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με τον κύριο σκοπό της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 72 Όσον αφορά το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας και του Βασιλείου της Σουηδίας που αντλείται από το ασύμβατο της νομικής βάσης που συνίσταται στο άρθρο 207 ΣΛΕΕ προς την προβαλλόμενη ως ποινική φύση των μέτρων κατάσχεσης και δήμευσης που προβλέπονται στη Σύμβαση, πρέπει να τονιστεί, πέραν του ότι οι διατάξεις της Σύμβασης που προβλέπουν τα εν λόγω μέτρα δεν συνιστούν κύριο αντικείμενο αυτής και του ότι τα άρθρα 5 και 6 της Σύμβασης δεν επιβάλλουν οι κυρώσεις και τα μέτρα που τα άρθρα αυτά προβλέπουν να είναι ποινικής αποκλειστικής φύσεως, ότι το επιχείρημα αυτό δεν εξηγεί τον λόγο για τον οποίο το άρθρο 114 ΣΛΕΕ αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση εν προκειμένω.
- 73 Τέλος, σε αντίθεση προς τα όσα υποστήριξε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το πρωτόκολλο (αριθ. 21) για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και το πρωτόκολλο (αριθ. 22) για τη θέση της Δανίας, που προσαρτώνται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ, δεν δύνανται να ασκήσουν οποιασδήποτε φύσεως επιρροή επί του ζητήματος της κατάλληλης νομικής βάσης για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 74 Συγκεκριμένα, η νομική βάση μιας πράξεως, της οποίας ο κατάλληλος χαρακτήρας εκτιμάται, δυνάμει της νομολογίας που υπενθυμίστηκε στις σκέψεις 52 και 53 της παρούσας αποφάσεως, βάσει αντικειμενικών στοιχείων όπως είναι ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός της και το κύριο ή πρωτεύον περιεχόμενό της, είναι αυτό που καθορίζουν τα ενδεχομένως εφαρμοστέα πρωτόκολλα και όχι το αντίστροφο.
- 75 Εν προκειμένω, από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι η κατάλληλη νομική βάση είναι εκείνη που σχετίζεται με την κοινή εμπορική πολιτική, την οποία δεν αφορούν τα πρωτόκολλα αριθ. 21 και 22.
- 76 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκει κυρίως έναν έχοντα ειδικό σύνδεσμο με την κοινή εμπορική πολιτική σκοπό, ο οποίος επιβάλλει, για την έκδοσή της, την προσφυγή στη νομική βάση που αποτελείται από το άρθρο 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, και ο οποίος σημαίνει, περαιτέρω, ότι η υπογραφή της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης εμπίπτει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ΣΛΕΕ, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της τελευταίας αυτής. Η βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φαίνεται, αντιθέτως, να αποτελεί δευτερεύοντα σκοπό της εν λόγω αποφάσεως, που δεν δικαιολογεί τη στήριξή της στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ.
- 77 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει, κατά συνέπεια, να ακυρωθεί χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της προσφυγής της.

Επί του περιορισμού των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως

- 78 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται οριστικά.
- 79 Εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο της 3, η προσβαλλόμενη απόφαση τέθηκε σε ισχύ την ημέρα της εκδόσεώς της, ήτοι στις 29 Νοεμβρίου 2011.
- 80 Η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς διατήρηση των αποτελεσμάτων της θα είχε ως συνέπεια να αμφισβητηθεί η υπογραφή της Σύμβασης από την Ένωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2011, ενώ η αρμοδιότητα της Ένωσης για την υπογραφή της εν λόγω Σύμβασης ουδέποτε τέθηκε εν αμφιβόλω.
- 81 Λόγοι ασφαλείας δικαίου δικαιολογούν, συνεπώς, την εκ μέρους του Δικαστηρίου διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της αποφάσεως αυτής μέχρι την έκδοση, εντός ευλόγου προθεσμίας μη δυνάμενης να υπερβεί τους έξι μήνες, νέας αποφάσεως στηριζόμενης στις κατάλληλες νομικές βάσεις, ήτοι στο άρθρο 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 82 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το Συμβούλιο, επειδή ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση 2011/853/ΕΕ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2011, για την εξ ονόματος της Ένωσης υπογραφή της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους.**
- 2) **Τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως 2011/853 διατηρούνται μέχρι τη θέση σε ισχύ, εντός ευλόγου προθεσμίας μη δυνάμενης να υπερβεί τους έξι μήνες, νέας αποφάσεως στηριζόμενης στις κατάλληλες νομικές βάσεις.**
- 3) **Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.**
- 4) **Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)